Samling af Afgørelser

**Sag C-469/14**

**Masterrind GmbH**
**mod**
**Hauptzollamt Hamburg-Jonas**

(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Hamburg)

»Præjudiciel forelæggelse — landbrug — forordning (EF) nr. 1/2005 — beskyttelse af dyr under transport — langvarige forsendelser — bilag I, kapital V, punkt 1.4, litra d) — forsendelsestider og hvileperioder for dyr under transport — transport af kvæg — begrebet »hvileperiode på mindst 1 time« — transporten kan afbrydes flere gange — artikel 22 — forsinkelser under transport — forordning (EF) nr. 1234/2007 og (EU) nr. 817/2010 — eksportrestitutioner — krav i forbindelse med levende kvægs velfærd under deres transport — forordning nr. 817/2010 — artikel 2, stk. 2 og 4 — embedsdyrlæge på udgangsstedet — rapport og påtegning på det dokument, der udgør beviset for dyrenes udførsel fra EU's toldområde, om opfyldelse eller manglende opfyldelse af de relevante bestemmelser i forordning nr. 1/2005 — utilfredsstillende resultater af kontrollerne — artikel 5, stk. 1, litra c) — påtegningens bindende eller ikkebindende virkning for den myndighed, der har kompetence til at udbetale eksportrestitutionerne«

Sammendrag – Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 28. juli 2016

1. *Landbrug — tilnærmelse af lovgivning — beskyttelse af dyr under transport — forordning nr. 1/2005 — tekniske specifikationer — forsendelsestider og hvileperioder — mindstekrav*

   *[Rådets forordning nr. 1/2005, bilag I, kapital V, punkt 1.4, litra d)]*

2. *Landbrug — fælles markedsordning — eksportrestitutioner — betingelser for tildeling — overholdelse af EU-lovgivningen om dyrevelfærd under transport — den nationale myndighed afgør, i modsætning til embedsdyrlægens angivelse, om EU-lovgivningen er blevet overholdt*

   *(Rådets forordning nr. 1/2005; Kommissionens forordning nr. 817/2010, femte betragtning)*

1. Kapitel V, punkt 1.4, litra d), i bilag I til forordning nr. 1/2005 om beskyttelse af dyr under transport og dermed forbundne aktiviteter skal fortolkes således, at hvileperioden mellem transportintervallerne i forbindelse med vejtransport af de omhandlede arter, bl.a. kvæg undtagen kalve, for det første i princippet kan vare mere end 1 time. Hvileperioden må, hvor denne overstiger 1 time, imidlertid ikke under de konkrete omstændigheder, hvorunder denne hvileperiode og transporten i deres helhed forløber, ikke være af en sådan varighed, at den udgør en risiko for, at de dyr, der transporteres, kommer til skade eller bliver påført unødig lidelse. Endvidere kan summen af transport- og hviletider som omhandlet i kapitel V, punkt 1.4, litra d), ikke overstige 29 timer, med forbehold af muligheden for i henhold til kapitel V, punkt 1.8, af hensyn til dyrene at forlænge dem med 2 timer, og uden at det berører anvendelsen af bestemmelserne i forordningens artikel 22 i tilfælde af uforudsete

situationer. For det andet kan transportintervallerne på højst 14 timer hver omfatte en eller flere opholdsfaser. Disse opholdsfaser skal lægges sammen med transportfaserne med henblik på beregningen af den samlede varighed af det transportinterval på højst 14, som de er en del af.

(jf. præmis 43 og domskonkl. 1)

2. Forordning nr. 817/2010 om fastsættelse af gennemførelsesbestemmelser efter forordning nr. 1234/2007 for så vidt angår kravene for ydelse af eksportrestitutioner i forbindelse med levende kvægs velfærd under transport skal fortolkes således, at den myndighed, som har kompetence til at udbetale restitutioner for eksport af kvæg, ikke er bundet af den påtegning, med hvilken embedsdyrlægen på udgangsstedet har forsynet det dokument, der udgør beviset for udførsel fra EU's toldområde, og hvorefter de relevante bestemmelser i forordning nr. 1/2005 om beskyttelse af dyr under transport og dermed forbundne aktiviteter helt eller delvist ikke er blevet opfyldt i forbindelse med transporten af disse dyr.

I henhold til bestemmelserne i forordning nr. 817/2005 henhører afgørelsen af, om de betingelser, som retten til udbetaling af eksportrestitutioner er underlagt, er opfyldt, navnlig vedrørende opfyldelsen af de relevante bestemmelser i forordning nr. 1/2005, under kompetenceområdet for den nationale myndighed, som har kompetence med hensyn til denne udbetaling, mens de indikationer, som embedsdyrlægen på udgangsstedet giver, inden for rammerne af det samarbejde, der er oprettet mellem dem i henhold til forordning nr. 817/2010, ganske vist udgør et bevis, som dog er afkræfteligt. Denne konstatering bestyrkes i tilfælde, hvor denne dyrlæges vurdering ikke angår en vurdering af dyrenes fysiske tilstand og sundhedstilstand, som i henhold til ordlyden af femte betragtning til forordning nr. 817/2005 kræver en særlig ekspertise og erfaring, der begrunder, at kontrollen foretages af en dyrlæge.

(jf. præmis 50-52 og domskonkl. 2)